

ENTERED AT THE POSTOFFICE AT PARKLAND WASH AS SECOND CLASS MATTER.

No. 40.

Parkland, Washington, 15de Oktober 1899.

9de Aarg.

Indførelse af Engelsk i vore Menigheder *)

(Seh Post. N. K. C.)

Under Udarbejdelsen af nedenstående er der toget Hensyn til følgende hel- lige Ord, som de findes nedtegnede i Pauls Brev til Kor. 14, 6-12:

"Men nu, Brede, dersom jeg som til eder og talte med Tunger, hvad kunde jeg da gaae eder, saafremt jeg ikke talte til eder enten ved Madaend- tæller, eller ved Kundskab, eller ved Profeti, eller ved Undervisning: — Dersom de livløse Ting, der give Lyd, hvadenten det er en Harpe eller en Fløite, alle give forskjellige Toner, hvorledes kan man da vide, hvad der spilles paa Fløiten eller Harpen? — Og dersom en Basun giver en utydelig Lyd, hvem vil da berede sig til Krig? Saaledes og, dersom I ikke med Tun- gen fremfører en forstaaelig Tale, hvor- ledes kan man da vide, hvad der sa- les? I ville jo da tale den i Helvet. Saamange Slags Sprog er der jo nu i Verden, og der er intet af dem, som jo har sin Betydning. Dersom jeg da ikke hører Sprogets Betydning, bli- ver jeg en Ublanding for den, som ta- ler, og den, som taler, bliver en Ubl- anding for mig. — Saaledes og I, efterdi I tragte efter anandelige Gaver, da søger at have dem overskudig til Menighedens Oplyggelse."

I ovenstående har Paulus talt om Ting, som vi gjør vel i at merke os, naar vi vil tale om denne vigtige Sag, Indførelse af Engelsk i vore Menighe- der. Han minder os først om, at der- som vore Tilhørere skal forstaa, hvad vi har at sige dem, da maa vi bringe det frem i en forstaaelig Tale. Det maa være i Ord, som vore Tilhørere hører, et Sprog, som de forstaa og for- staaer. Med dette menes det Sprog, som er et Menneskes Hjertesprog, eller som vi taler det — Mødermaal, det Sprog, som ligger et Menneskes Hjerte nærmest, eller som vi er bleve- nte vant med at sige, det Sprog, som et Menneske tænker i. Derfor ser vi ogsaa, at Paulus talte snart Græsk — snart Hebraisk snart Syrisk — alt efter som hans Tilhørere kunde forstaa det.

*) Dette Indledningsord er her udtalt under Vorbesøgen i Seattle og trykkes efter dens Udførelse.

For ham, som var opvokset blandt de stolte og lærde Farisæere, kan vi godt tænke os, at han selv havde et Sprog, som han elskede fremfor alle andre — hans Mødermaal — et Sprog, der for ham var "som en himmelsk Lyd, som han vidste som Selgen blander." Men dette hindrede ham ikke i at benytte sig af andre Sprog, alt efter som For- holdene gjorde det nødvendigt. For ham galdt det at være alt for alle. Paa sin for ham saa vigtige Rejse fra Damaskus til Jerusalem havde han lært, at der er noget vigtigere end Sprog, noget som først, saa berligt, saa alment, at det saalængt som at være indførelt i noget forstaaet Sprog, me- get mere omfattede alle Sprog — de i Judæa og Galilæa, ja lige indtil Jeru- slem. Derfor har han selv senere udbryder: "Der er ikke Rode eller Græsk — her er alle Træl eller fri — alle er et i Kristus Jesus."

Derfor siger han videre: "Saamange Slags Sprog er der nu i Verden, og der er intet af dem, som jo har sin Betydning." Han stiller her alle Sprog paa lige Fod. Et Sprog kan være berligt og fattigt eller blidt og ordrigt. Det har aligvel sin Betyd- ning. Det er det Medium, som Gud har valgt som sit Madaendelsesmiddel. "Hvorledes skal de tro ham, om hvem de ikke have hørt?"

Og endelig minder Apostelen os om, hvor sluttige og ordvorne vi maa være. "Han siger: 'Dersom jeg da ikke hører Sprogets Betydning, bliver jeg en Ublanding for den, som taler, og den, som taler, bliver Ublanding for mig.' Det gælder at spare hverken paa Møje eller Besvær, men søge, sa- mvidt vi paa nogen Maade magter det, at tale det Sprog eller de Sprog, som vore Sognebrødre forstaa. Hvis ikke, bliver vi som Ublandinge for dem, og — desværre blive de altsom snart Ubl- anding for os. Det er nok altsom sandt, at der er mange høje, unge Men- der og Kvinder, som for nogle Kor- siden stod som Konfirmander i en af vore lutheriske Kirker, som nu holder paa at blive Ublandinge af ovennævnte Grund.

Der tør være disse Ventinger blandt os om, naar en Menighed er kommen til det Stede, at det engelske Sprog træder jævlig Opmerksomhed. Det maa overlades til den enkelte Prefs-

tion og Samvittighed. Det gælder paa den ene Side ikke at være for snar, og paa den anden Side ikke at være for sen. Naar det i Thematet hedder "om at indføre det engelske Sprog i vore Menigheder", da er der i selve Thematet en Selvsmodsigelse. Man kan ikke føre noget Sprog ind i en Menighed. Tværtimod, Sproget maa selv føre eller volde sig ind. Saalængt fra at vi skal tænke paa at føre noget Sprog ind, der jo er en Uvillighed, saa skal vi give Ngt paa Sprogets Vægt iblandt vore Sognebrødre. Just som Løgen taler paa den høje Puls, skal vi give Ngt paa de sproglige For- teelser omkring i vore Sognebrødre. Og naar vi iøvrest, at Tiden er kommen, da gjøre alt i vor Magt for at tale en "forstaaelig Tale", som Paulus siger. Det er ikke vi, som skal føre ind noget Sprog. Det maa se af sig selv, i selve Sprogens egne Lov- ve. For os gælder det kun at være paa vor Post, der hvor det engelske Sprog har, eller holder paa at vinde Indpas. Den, som gaar for snart tvet, vil saa meget at angre. Han vil efter at han har prøvet hørdt med sine engelske Prædikener saa høre: "Dad os dog komme tilbage til Sjæ- lgrubene i Egypten — Faderens Tro i Faderens Sprog." Uvovelig Stude afstakkes med en forstaaet Over- gang til det engelske. Dreven ofte af Nysgjerrighed er der dem, som søger paa, at man maa ha Engelsk, Engelsk. Det er det ene fornødne! All, som er her i Menigheden fristes paa Korstens Regning og ikke paa den arge Salom, hvor den hører Hjemm. Kan man bare sige Engelsk, da skal man først være inden det 1000-aarige Nages Gennemse!

Er man her først færdig at give ef- ter, bliver Menighed, Ungdomsfore- ning, Søndagskole, Salmesang et uafsluttet Efterbær. Og om nogle saa Maanedes søfter man i sit Hjerte, at det engelske Sprog aldrig havde været talt andelsk end paa Maanen. Det har forsvaret Arbejdet, sat en langt tilbage, ja, i enkelte Tilfælde tar det hænde, at man har arbejdet lige ind i Qvænderne paa en eller anden ameri- kansk Sektimenighed — eller et Christi- an Endeavor Society — eller en Ep- worth League.

Men saa galdt og saa uafsluttet, som

det er at gaa ind for snart. Ja lamp- pent og forskelligt er det at undrage sig denne Side af Embets Pligter, naar Tid og Forholde i vore Menig- heder træder det. Da gælder det at vi er paa vor Post og ikke indet Sigte af vort Maal — det at helte Sjæle. Sels om vi elsker vort høje Møder- maal, og selv om det er saa indgroet i os, at vi ofte har tænkt for at Helte mellem den lutheriske Tro og det norske Sprog, saa maa vi ikke glemme Aposte- lens Ord: "Saamange Slags Sprog er der jo nu i Verden, og der er intet af dem, som jo har sin Betydning." Det er nu 27 Aar siden Prof. Walter i St. Louis begyndte med at fremhol- de for Missouri Synodens Præsident- skab, at de havde engelsk Be- tydning. En af dets Breve sagde: "Dersom nogen anden end netop Prof. Walter var kommen med dette den Tid, vilde han være bleven anset som en lumpen og opløst Dyrer." Men Folgen af Prof. Walters klare Syn paa denne vigtige Sag, er den engelske Gens af Missouri Synoden. Dens Motto er jo: Our Father's faith, our Children's language.

Men Hensyn til selve Prædiken, da tør følgende være af Interesse. Man burde alle gaa ind, forud man først har søgt for Kirkesangen. De luther- ske Salmer her, ja, maa sanges. At bruge norske Salmebøger ved engelske Guds tjenester, "som nogle have for- staaet", er mildest talt udelagt. At bruge Gudsord Hymns er endnu værre, ja uforstaaeligt. Bistof kan man bli og her finde en Kirkesalme ogsaa i Gudsord Hymns; men man burde ikke for Ungdommens Skyld knække dem. Gudsord Hymns har omtrent samme Virkning paa vor lutheriske Ungdom, hvad Sangen betragter, som naar man lever paa bare Strup. Man bliver snart saa, at man ikke kan nyde et godt Maaltid Mad. Med Hensyn til Valg af Lektur da har man i de to sidste Aar søgt saare meget som muligt at bringe fremde Lektur, og her da især de, hvor der er fremde bibelske Personer, som nævnes. Bli man til Gudsord tale om Gjenfødelsen, maa man kaste paa, at der er mange Kirke, som endnu ikke forstaa Ordet "Regenera- tion". Gaa da til Job. 3, og frem- hold Jesu Samtale med Nikodemus saa klart og med saa forte O'nd

mullig. Naar man saa har forklaret dette, saa de Høje Folk hender sig igjen efter de norske Prædikener, som de har hørt over denne Tæst, da kan man sige: That is Regeneration. Paa denne Maade kan man gøres sig forhaabningsfuld for de æltere og paa samme Tid undervise de unge.

Som Redetraad for Samtale over dette Emne foreslaaes:

- 1) Hvorpaa hender de retmæssige Kraa efter Engelft i vore Menigheder?
- 2) Hvorledes kan vi bedst, under vore Forholde, efterkomme disse Kraa?

En Historie, der kan fortælles paa to Maader.
Efter Engelft.

Stilles.

"Hallo!" roder Drengen, "hvad er dette? O, hvor det rider mig i Hænderne! den affædige Tørnebust! O, mine Arme! Jeg kan ikke slippe løst!" Han kjæmper og arbejder. "Alt dette kommer af, at jeg har forladt den rigtige Vej", siger han. "Jeg skulde ikke have taget mig nær af at falde paa dette bløde Græs, hvis ikke den affædige Tørnebust havde været her. Jeg vil aldrig lade om i en Stov igjen ved Rattelid. Saa, fri er jeg da; men min Trøje ser vist uanstelig ud!"

Laalmodighed og Arbejde overvinder Alt, og med nogle Strammer slipper han fri fra Tørnebusten, som standse hans Fald, da han kun var en Alen fra Vandet. Det lykkes ham at klatre op ad Høien igjen, og affæd gaar det gjennem Stoben.

Nu, da Stjerne havde fordelt sig, blinker Maanen ned paa det mørke Skjær, og den lille, hvide Igle udhæder sit melankoliske Hul! Hul! og klatter som en Sædelt om mellem Trærne. Men Drengen er alt dybt inde i Stoben og har ingen Anelse om den Hare, han har undgaaet.

I hele denne Tid følger den mørke Mand Hovedstien og tror, at hans Bøtte er foran ham. Tilslut hører han Fodtrin, der knatter de tørre, affældne Steene og snart efter lyder den lille Sjalabels muntre Raab ikke 100 Skridt foran ham, han er nu fjernt paa ham; Drengen er paa ret Vej, og om en liden Stund vil han have passeret den lille Dytte i Stoben, og det vil da være Tid til at angribe ham.

Drengen ser frem ad Veien; men da han kommer til Dykken, er han saa tørst og varm, at han sætter Døren forat høre, om han ikke kan saa noget at drikke.

Han træder ind uden Omkæmpling og fremfatter sit Forlangende. "Kanste min Kone kan stikke dig noget Mælk", siger Brandbaggerten, "sid ned!" Han kuller Døren og kaster sig ned, og medens han venter paa Mælk, hører han, at nogen med hurtige Fodtrin gaar forbi udenfor. Det er hans

Forsøger, der iler affæd med Stokken i Haand, vred og ærgert over, at han har endnu ikke har indhentet sit Bøtte.

Konen gaar imidlertid ud i det lille Skjælet efter Mælk, og Drengen hoder og undrer sig over den lange Tid, han behøver for at hente den — endelig kommer hun, han drikker den, kaster og runder sig affæd igjen.

Hurtigere og hurtigere iler Manden følger ham. Det er meget mørkt, men der er en lys Stribe paa Himmelen, hvor Maanen netop bryder igennem en Mørke tulle, sorte Skyer og et Par Stjerner sende sit usikre Lys med mellem Trærnes kalte Steene.

Hurtigt løber Drengen efter den liden Mand med den tunge Stok i Haanden. Bludselig hører denne Drengens muntre Raab — ikke foran, men bag sig. Han standser og lytter. Det er ganske rigtigt, han er bag ham. Han skjuler sig i Lydnings og hører sin Stok for at staa til Drengen, idet han skal forbi ham.

Nu kommer Raketten i et let Sprang med begge Hænderne i Lommerne, — da naar pludselig en Varm begges Dren. Det er Larmen af en Bog, der hurtig nærmer sig, og snart bliver en Mand sig Hørende paa en liden Skjærre.

"Hallo!" roder han i en munter og hjemtende Tone. "Hvad er du forfattet, min Gut?"

"O, er det Dem, Hr. Donald?" svarer Drengen. "Nei, jeg er ikke forfattet, og jeg hender i ethvert Fald godt Veien ud af Stoben."

Den mørke Mand trækker sig længere tilbage i Lydnings. "Hvem skulde vel have tænkt paa at møde dig her nu, hvorvel Presten talte om, at han ventede dig hjem en af Døgene", sagde Donald. "Kom og sig op til mig, det er et ensomt Sted her at færdes paa ved Rattelid."

"Ej som!", siger Drengen leende, "det har ikke faldt mig ind, og da jeg hender Veien, er det lige saa sikkert som paa Døttet af et Stib."

Med disse Ord siger Drengen op i Forpagterens Skjærre og er nu endelig færdig fra sin Forsøger. Men denne ved godt, at Forpagterens Hus ligger et Stykke nærmere det Sted, hvor de nu er, end Prestekoligen, og muligens er der endnu en Anledning til at udføre Mødet. Han bestemmer sig til endnu engang at gøre et Forsøg og runder sig saa hurtigt over igennem Stoben, at han kommer til Forpagterkoligen samtidig med Skjærren.

"Tat for Skylden", siger Sjalabelten og giver Mine til at sige af.

"Godaften, mine Derrer," hilser den mørke Mand, idet han gaar forbi dem.

"God Aften, Ven", sagde Forpagteren. "Hør, min Gut, det er mørkt nu, og jeg tænker, det er bedst, at jeg hører dig lige hjem til Prestekoligen."

De smaa Hjul snurre igjen rundt, og

snart har de passeret Manden. Han standser paa Veien og lytter efter den betrukkende Skjærre, der paa toget har sin Stok og kaster den ind i Lydnings, og der omkring. Hans onde Forsætter bleve til intet — den umistankelomme Gut har undgaaet ham ved enhver Anledning.

Den lille Sjalabel er nu hjemme, og den første Glæde efter Ojensfyndet er forbi. Der er stor Forundring over, hvor meget han har voldsat, og alle betragte ham for at se, hvem af Familien han ligner mest; han bliver set til Dyrskolpen, hvor hans Raab er afmærket, og et rigeligt Mælktilid blir sat for ham. Naar han har spist, maa han fortælle om sig selv, hvorledes han har levet, og om der ikke har været ham nogen Hændelse paa Veien.

"Hændelser", siger Wullen, siddende paa Sofaen mellem Fader og Moder. "Mor, jeg stes dig jo til om mit Toget, og siden er det ikke hænt mig nogen Ting, ialfald ingenting idag, som er værd at tale om."

"Du kom jo med Dagnogten, ikke sandt?" spurte hans Fader.

"Javisst, kjære Fader; og da vi havde rejst nogle Mil, og netop skulde kaste Osse, kom der en jattig Kone, og jeg kastede, som jeg troede, en Skilling til hende, men da Pengestykket faldt, saa jeg, at det var et Guldstykke. Hun var forresten meget ærlig og vilde mig, hvad det var, men jeg lod hende beholde det, for du ved, Mor, at det nu er lang Tid siden jeg har fundet noget godt."

"Sandt nok, min Dreng," svarede Moderen, "men du maa passe paa dine Penge, og en Almiske saa for et sjelden vel andragt."

"Jeg formoder, du sig af ved Landsdyngen?" spørger hans ældre Broder.

"Ja, og jeg gik igennem Stoben, og jeg skulde nok have været her for, hvis jeg ikke havde taget Feil af Veien."

"Taget feil af Veien", siger hans Moder angfælig; da skulde ikke have forladt Hovedstien i Mærkingen."

"O, Mor, du tror nu altid, det er Fare paa Færde", sagde Sjalabelten med et Smil. "Ja, hvis du kunde se mig ude paa Sangsprødet eller oppe paa Maastollen, da vilde du nok blive forskrekket, men her i Stoben, her kan der da ikke være nogen Fare ved jeg."

"Nei, nei, min Dreng," svarer han, "jeg vil ikke være angfælig; men hvad kunde gøre, at du tabte Veien?"

Jeg sagde kun efter en liden Hyle, som jeg tilslut alligevel ikke kunde lade, og under Jagten rullede jeg nedover en Skrant og blev uheldigvis med min Trøje hængende i en Tørnebust. Et blot kerl tre flere Huller i Westmeel! Uheldig som jeg da op igjen og fandt Veien, og da jeg var tørst, så jeg indom i en Dytte og så mig noget af denne En lang Tid lantes jeg det værede, før end Konen til hentet noget Mælk. Strax efter traf jeg Forpagter Donald, som

fog mig op i sin Skjærre og hjerte mig lige til Døren her."

"Og dog sagde du, at der ikke er hænt dig nogen Ting," sagde Faderen.

"Nei, for ialfald intet, som er værd at tale om."

Jule, som er værd at tale om, nei! Hvis de kun havde hørt nogen Anelse om den Hare, hvori dres lille Dreng havde været, vilde ingen af dem have tænkt paa det paa Sangsprødet eller Maastollen. Men de var ligesaa uvidende herom, som vi er om de Fæter, der daglig omgide os. Uvinklede Fæter kunne vi vistnok forude og sige at undgaa, men med Hensyn til de fleste er vore Sinne blinde, og vi kunne ikke se dem. Vi vandte trogt under hans Ledelse, "uden hans Vilje ikke engang en Spurs falder til Jorden", og naar vi have undgaaet Fæter paa en Maade, som selv vilde være en Engels Forundring, som vi hjem og sige maatte, "at der ikke er hænt os nogen Ting, ialfald intet, som er værd at tale om."

Hvis vi bare vidste det, hvor ofte kunde ikke enhver af os have oplevet en Historie, der kan fortælles paa to Maader."

Getalt for Herald.

H. E. Carlsson Tacoma	50
J. Einarson Hoboken	50
Ken. O. R. Gundersen	50
Mrs. S. Vingen Cyrus	50
" M. Anne B. Kelley	50
L. Braakstad Minneapolis	50
H. G. Stalland St. Paul	1 00
R. J. Linden Portland	1 00
R. Ryhre Marshfield	1 00
R. Pedersen Vancouver	50
D. Andersen Jamaica	50
G. Younggren, Leabville	50
B. Luft, Denver	50
Rev. J. Reini, Kiowa	50
O. Olsen Whacom	1 00
O. Kroghstad Onalaska	50
E. Omilb Mcintosh	50
Iver Kasing	1 00
Rev. Reichus	50
E. Barnes De Forest	1 00
O. D. Wald Spring Creek	50
G. Benson Sebastille	2 00
G. J. Sundb. Oakland	50
O. Andersen	50
Jonette Jensen S. Francisco	1 00

Prese for Herald.

Miss Jonette Jensen, San Francisco	\$4 00
G. Bertram	
Wm. Raja	

California-Farmene vil laar have en Indtægt paa mindst \$15,000,000 af sine Frugttræer.

Tacoma Adv.

H. V. ROBERTS,
 Sandblæs.
 Crown and Bridge Work a Speciality
 Call and get prices.
 Room 206, 1156 Pac. Ave. Tacoma

Lindahl Photo-
 grapher
 Har du faaet sig et nyt og elegant FOTOGRAFGALLERI
 California Building, Pacific Ave. TACOMA WASH.
 Inngang baade fra R.R. Str. og Pacific Av.
 TAG ELEVATOREN

Magazine Binding Commercial Books
NEIL & ANDERSON
 Bogbindere.
 Tacoma, - Washington.

ALLEN & LAMBORN
PRINTING CO.
 Over Post Office, Tacoma.
 Have special facilities for the execution of Printing in foreign languages

J. M. Arntson,
 Notary Public.
 Udfærdiger alle lovlige Dokumenter (saetom Ejlseder, Rentkøller, m. m.)
 Municipal Court Rooms
 City Hall
 TACOMA, - - WASH.

Komplet Udstyr
 - af -
Sko OG Støvler
 faaes hos vor erfarne Sko-
 handler og Skomager
S. OLSEN,
 1199 Tacoma Ave.

Gaa og se, du vil finde, at Olson baade har, hvad du trænger, og kan sælge vel saa billigt, som nogen anden Handlende.

Student-Supplies
 OF
 ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co
 926 Pac. Ave. - - Tacoma, Wash

Lutherist Pilgrim Bus
 No. 8 State St. New York
 Denne Bus gik ind og ud af Washington for Emigranter til Norge
Griffeligt Herberg for Indvandrere og andre Hælsende
 Pastor E. Peterfen, Emigrantmissionær, træffes i Pilgrim-Bus og faar Emigranterne til med Road og Dand.
 207 1/2 Bell, telefonnummer for Buses. Tæller med til i den Street Car her af Seem.

Pacific Distrikts Præster.
 Blakkan, I. J. 201 Everett, Wn.
 Borup, P. Cor. A. & Pratt [Strs. Eureka, Bal.
 Christensen, M. A. 1422 7th Ave., Seattle, Wn.
 Foss, L. C. Stanwood, Wash.
 Grønsberg, O. 1663 Howard St. [San Francisco, Cal.
 Hagoes, O. Lawrence, Whatcom [Co. Wash.
 Harstad, B. Parkland, Wash.
 Holden, O. M. Astoria, Oregon.
 Andersen Chr. Genesee, Idaho.
 Jensen, A. H. Fernda's a. Cal.
 Johansen, J. 204 J. St., Fresno, Cal.
 Larsen, T. Parkland Wash
 Lano, Geo. O. Box 236, Fairhaven, Wn.
 Nissen, L. Wilbur, Wash.
 Orwoll, S. M. 425 Ea. 10. St. Portland, Or.
 Pedersen, N. Silverton, Oregon.
 Sperati, C. A. 2550 So. I. Str [Tacoma, Wash.
 Stensrud, E. M. 235 13th Str. San Francisco Cal.
 Mosen, J., 3122-1st Ave. Seattle, Wn.

Abonner paa "Pacific Herald" kun 50c om Maaned.

SCANDINAVIAN-AMERICAN BANK
 A. E. Johnson, Pres. H. E. Knatvold, Treas.
 BERLIN BLDG. COR. 12th & Pac. Ave.
 CAPITAL, - - \$100,000.
 Almindelig Bankforretning udføres. Detaler 4 Procent paa Indskud. Veksler paa skandinaviske og fremmede Lande kjøbes og sælges. Sælger skandinaviske Kroner. General Dampskibs og Emigrations Agenter.
 Tacoma - - - - - Washington.

A. S. Johnson & Co.
 Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass.
 Estimates Given on Papering and Glazing.
 We Carry a full line of Wall Paper and Room Mouldings, Sash and Doors.
 1309 PACIFIC AVENUE.
 TELEPHONE 505. - - - - - Tacoma Wash

THE METROPOLITAN BANK
 I Vanderbilt Building, Hj. af Pacific Ave. og 13de St.
 Åbent daglig fra kl. 10. til 3.
 Lørdag fra kl. 10. til 12.
 V. V. Casper. President.
 C. W. Gues. V. President.
 H. S. Selvig. Cashier
 J. O. Vandervort. Ass't Cashier.
 4 per cent Rente
 Renterne udbetales hver 6 Maaned, 1ste Januar og 1ste Juli. Kunskninger paa alle Sted i Europa. De skandinaviske og det tyske Sprog tales.

ABONNER PAA
PACIFIC HEROLD!
 -Blot 50 Cents om Aaret. Overskuddet gaar til Pacific Lutheran University.-
"HEROLD"
 indeholder Betragtninger, kirkelige Nyheder, Missions Nyheder, Kyst Nyheder, samt en hel Del Fortællinger og Skildringer passende til Læsning i Kvindeforeninger, Skolen og Hjemmet. Lærere bør især merke sig Herolds Katekismasfortællinger.
 PACIFIC LUTHERAN UNIVERSITY ASS

PACIFIC HEROLD,

Udgivet af
Pac. Luth. Univ. Ass'n.
udkommer hver
FREDAG.

REV. HANSTAD, Redaktør.

Abonnements-Vilkaar:

12 Aar 50 Cts
Seks Maanedes 25 Cts
3 Europa pr. Aar 75 Cts

Adresse: PARKLAND, WASH.

Merkt:

Alt vedrørende Bladet sendes til "Pacific Herald". Alle andre Forretningsbrev sendes til Pacific Luth. University Ass'n., Parkland, Wash.

Penge bør helst sendes i Money Order, lydende paa Parkland, Wash.

Eftersendelse til Indremissionen og Church Extension bør sendes til G. Verrum, Parkland, Wash., Kasserer for Pac. District.

"Den, som ikke vil tilgive andre, afbruder den Bro, over hvilken han selv maa vandres."

Den kristnes vigtigste Kunst er at kunne lære at sige med Johannes: "Ham har at volds, men mig at forringes."

"Adam havde aldrig søgt og kaldt paa Herren: "Herre, hvor er du?" Men Herren søgte Adam og raabte: "Adam, hvor er du?"

Kristenliv er Selvfornægtelse. "I hender vor Herres Jesu Kristi Naade, at han for eders Skyld blev fattig, da han var rig for at I ved hans Fattigdom skulde blive rige." Kristi Liv er et Eksempel paa Selvfornægtelse, og Intet Liv er "kristent" uden dette. Men istedetfor Selvfornægtelse har mange kristne Liv denne Overskrift: Overbærenhed med sig selv. 100 Kroner har man tilovers til en Feriereise, men ikke en Krone tilovers til Guds Riges Sag. Tid nok til at læse Romaner, men ingen Tid til at læse Guds Ord. Regnen Fuld gjør man sig for at more sine Øjeblikke i et Aftenelskab, men mangler af Vind til at arbejde i Herrens Svingard. Men Kristendom er Selvfornægtelse, og Korsets Stygger maa falde paa den trænge Vej, som fører til Livet. En kristens Naad er Guds Fre, Guds Ord hans Veileder og Guds Naade hans Kraft og Støtte. (D. G. D.)

Spaniens Salg af Karoline-Derne til Tyskland er af de fleste Mission-

blade blit hilst som en meget glædelig Begivenhed. Som Grund for dette angives, at Derne ved at komme i Tysklands Besiddelse efter vil blive gavnede for Evangeliet's Fortyndelse. En amerikansk Missionsstation blev i 1857 oprettet paa nævnte Der, og den gjorde i Begyndelsen en betydelig Fremgang. Men saa udbrod der i 1884 Strid mellem Tyskland og Spanien angaaende Grensdomretten til blise Der. Da de ikke kunde enes, blev Spørgsmaalet henvist til Paven, som naturligvis afgjorde det til Fordel for Spanien. Der har derefter blev Amerikanerne tvungne til at nedlægge sin Mission dersteds, og Missionens Leder, Rev. Deane, sendtes i Exil til Manila og overgivet til det katolske Presteskab. Siden den Tid har Jesuitterne været Gædernes paa nævnte Der og naturligvis indholdt dem i et papiristisk Mørke. Nu er altsaa Derne atter udnede dersteds for en fri og ubindret Fortyndelse af Evangeliet. For dette bør vi som sande Missionsvenner glæde os og takke Gud. Mon ikke det samme kan siges at gjælde ogsaa med Hensyn til Filippinerne?

Prof. Ostedal rettede forleden gjennem "Folkbladet" en Appell til Prester og Menigheder i den forenede Kirke som hylde Augsburgs Ildbonnettesprincip, om "at lade Samfundshensyn tilside og hjælpe til at sætte en Stole (Augsburg), der bærer en heilig og nødvendig Modvegt mod et Samfundsupremati, der truer den enkelte Menigheds Frihed og Selvstændighed. "Derfor henvender vi", fortsætter han, "et alvorligt og indtrængende Ønske til alle Augsburgs Venner, alle alene i Kirken, men ogsaa udenfor, at komme Augsburg tilhjælp under denne Indsamling (til en paatrukt ny Bygning ved Augsburg), og bidrage sit til, at den maa kronet med Guld og med Guds Naade bringe Belsignelse til vort Folk."

I Anledning dette Ønske skriver "Lutheraneren" blandt andet:

"Vi sagde ovenfor, at Ostedal havde faaet sit Mod straffet. Dette trængtes ogsaa, naar han skulde lede Medlemmer af andre Samfund og da særlig af Den Forenede Kirke om Hjælp til en ny Bygning for Augsburg. Der skal sandelig en Dristighed og et Mod, som er faaet paa alle Sider, til at fremsomme med en lig Begjæring efter den Erfaring, som Den Forenede Kirke har haft med Prof. Ostedal og hans Board of Trustees angaaende Augsburg Seminar.

Nu skulde Medlemmer af Den Forenede Kirke hjælpe til at opbygge Augsburg for at saa en "kraftig og nødvendig Modvegt" mod vort eget Samfund!

Det er som at opfordre amerikanske Borgere til at sætte Aguiraldo, for at saa en kraftig og nødvendig Modvegt

mod vor egen Regjering. Det er med andre Ord en Opfordring til at fortaende sit eget Samfund til dets Flester.

En værdig Opfordring fra en teologisk Professor!"

Et har for henledet Opmærksomheden paa Pavestirkens Bestræbelser forat vinde de nordiske Lande for Katolikismen. For synes hun at have faaet sine Stjogentier paa Norge, og hun snorer hverten paa Smiger eller hatterisk Hjertelighed for om muligt engang at kunne faa os vort elskede Fædreland i sit Stjeb. Et er muligens overdroven angstelige i den Henseende, men sikkert er det, at Pavestirken i de sidste 15 Aar har gjort Fremstredt i Norge, som man for 25 Aar siden vilde have anset for aldeles utænkelige.

Overtøveren for den katolske Mission i Norge er Jean-Baptiste Fallize, Abkop og Gids og apostolisk Biskop for Norge. Han har nemlig offentliggjort et Skrift, der bærer Titelen "En Paarokatske i Norge."

Et gjenlyder nedenfor efter "Standnaden" nogle Prover paa hans Udtalesler:

"Bispen beretter blandt andet om et Besog i Kristiansand, hvor han indviede et Kapel. Han blev ved sin Indtræden bevaegt ved at se paa "Korshænderen" Provinsens Guvernør (Stiftsamtmanden), Voergermesteren, Postlægen og andre Digniteter, og fortæller saa, at Guvernøren efter Guds tjæsten sagde til ham: Monsoigneur! Vi vil bede med Dem for, at Vorherres Bon maa opfyldes, 'at alle maa bli et'; og om jeg ikke tager fejl, vil det ikke hengaa et Aarhundrede, forinden dette Ønske er opfyldt." Han har siesignelig misforstaaet en heilig Udtalesle.

"I Kristiania, som i de nordre Byer i Almindelighed, vover endnu ikke", heder det paa et Sted. "Uædeligheden og dens Ledjager Baastroen at trodske den offentlige Opinion; de Kjuier sig. Men Sæderne er ikke derfor venere. Norges Befolkning er hjemfalden til Uædelighed, naglet den i denne Henseende laugt overgaaet af Danmark og fremfor alt af Sverriged. Protestantismen har i denne Henseende foraarjaget udbellig Stæde i Scandinavien."

Dr. Krogh-Tønning nævnes med stor Værdighed, og det anføres, at hans Skrifter tildele et udgivne paa Videnskabsakademets Bestyrelse.

I de fleste Besog i den katolske Kirke i Kristiania ser ogsaa Bispen et meget lobende Tegns for den Sag, han søger at fremme, ligesom han haster sig meget ved den Sogning, som er bleven de katolske Hospitales til Del.

Om den lutheriske Statistiske heder det, at "en stor Del af Befolkningen er altfor intelligent til, at den ikke skulde se denne Religiøse Mangel paa Sam-

menhang og dens Væres aabendare Modsigelse med Bibelen."

I Trondhjem gaar alt godt for den katolske Mission, heder det, og det er konstateret "et høit Antal af omvendte". Bispen meddele, at det er dem, som har fortalt ham, at naar Domkirken er helt restaureret, skal den ikke tjene den protestantiske Gudstjeneste, men blive en katolsk Kirke.

Forfatteren nævner i det hele det bedste Naab for Pavestirkens Sag i Norge. Paa et Sted udtrykker han saaledes:

"Gud være lovet, det er i dette Øieblik en heftig Reaktion henimod Katolikismen, og vi regner allerede et Antal af lærde Teologer, som adrent afviser de lutheriske Værdomme og bekjemper dem i sine Arbejder." Som Eksempel nævnes Krogh-Tønning, og saa heder det videre: "Disse protestantiske Teologer og Prester gaar endog længe; de beder og lader bede for, at Kirkens Gude maa blive gjenoprettet, og de arbejder med al sin Kraft paa at udrydde de gamle Fordomme mod Vorherren."

Disse Brøder af Bispen's Bog viser den ieriske Tone, som gaader gjennem Verket. Et næst Blad udtaler i denne Anledning:

"Der er adskilligt i denne Bog, som kunde egne sig til at modtages med Smil. Men det er andet, som bør tagges med Alvor. Om der end til Dato fin er adrettet lidet af de høe og virende katolske "Missionærer", saa er det ialfald let at se, at Opmærksomheden er lagt, blandt andet for det herkende Skovsen, og at det næres Naab. Af denne Grund kan det være hensigtsmæssigt at hensele vore egne Teologers Opmærksomhed paa Tilværelsen af Bisp Fallizes Skrift. Menne gjennem sine Aspirationer er denne Forfattervirksomhed værd at paagtes. Den bør mødes med Værdighed og Afsag, og det maa for samtlige protestantiske Kirkesamfund blive en heles Opgave at samle sig til Børn for de Hænderhedens Grundsaetninger, som Reformationen har stadt eller forbedt.

God Bisp Fallize har havt at fremføre, det være Sandhed eller Misforstaaelse, maa under begge Synspunkter være hilst til Opmærksomhed."

JOHN O. BROTTEN,

Dealer in General
Merchandise,
Groceries,
Dry Goods,
Clothing, Boots
and Shoes
School Supplies
and Notions.

PARKLAND, WASH.

Ricke og Mission.

(R. B.)

St. Olaf College, Northfield, Minn., begynde fornylig sin Virksomhed med 118 Elever.

Avnen trænger, ifølge et tysk Blad, \$1,400,000 om Karet for sine private Udgifter.

"American Jewish Year Book", som nylig er udkommet, angir Jødernes Antal i de Forenede Stater til 1,043,000.

Synodens Skolelærerfeminat i Sioux Falls, S. D., begynde den 29. Sept. sit 11te Aar med 70 Elever. Det tæler godt for Skolens Drift og Trivsel.

I England er der 45 lutheriske Menigheder med tilfammen 30 Præster, 60,000 Kommunikanter og 24 Menighedsskoler. I Skotland er der 7 lutheriske Menigheder med 4 Præster, 2,500 Medlemmer og 2 Menighedsskoler. I Irland og Wales er der tilfammen 6 Menigheder, 3 Præster og 1000 Kommunikanter.

Wagdeburg, Tyskland, har nylig erhvervet sig en hel Samling Lutherhaandskrifter, der hidtil har været privat Eie og jaagodt som udsolgte. Samlingen bestaar af 119 Kvartblade, der næsten alle er Manuskript, desuden til Skrivning. I Teltten findes der en stor Mængde Udsendinger, saa ofte flere Hæfter ja hele Bøger er udsolgte.

I Togene fra den 17de til 19de October afholdes det jevnelige Betshandskabs i Hovedstaden.

Umiddelbart efter Riksmødet finder det saakaldte "Videnskabelige Præfektur" Sted. I syv Dage vil mange Præster atter sætte sig paa Skolebanen og høre Forelæsninger. Og disse veksler paa en saare tiltalende Maade mellem de spekielt teologiske og alment dannende Fag.

Past. Gustav Jensen, Kristiania, tæler om Præstevæsenet for Præstens Børn, Past. Albert Schou om den moderne Literatur og Idealerne. Prof. Høping om græsk-romersk Kandelid, Prof. G. Holm om Reformtiden i Danmark for hundrede Aar tilbage som Led i vort Folks Udvikling. Prof. Warming om Plantelære, Seminariet forhønder Sørensen om Naale for Folkeskolens Undervisning o.s.v.

Man maa ikke tro, at det alene er unge, laarvorne Præster, som deltagere i dette Kurus. Nei, gamle, høfdehaarede Sognekirker med Kalot gjør glædelig deres Tur med, skriver et dansk Blad.

Den evangeliske Kirke i Egypten tæller 22,500 indfødte Medlemmer.

Prof. Mohr ved St. Olaf, Northfield, har en længere Tid været syg og sengeliggende.

Jubbuggerne paa Korea har nu hele Nytestamentet oversat i sit eget Sprog. Før var den kinesiske Oversættelse almindelig brugt dersteds.

Dr. Duembling af Wisconsin-Synoden, er blit ansat som Hovedredaktør for det store, tyske Blad "Germania", som udkommer i Milwaukee, Wis.

Den berømte Pianofabrikant Baldwin i Cincinnati testamenterede for sin Død \$450,000 til ligelig Fordeling mellem Presbyterianernes Indte og Gæbningemission.

Taarnadret i en Kirke i Birningham, England, standsede pludselig forleden. Det viste sig, at en Viskvarm havde faaet sig ned i Gulvet og fyldt det med Damp. Det tog to Dage at besørge Rengjøringen.

Katolikkerne i Tyskland har stillet sig som Maal at gjenvinde det gamle Rikemærke for den katolske Kirke. En af Lederne for denne Bevægelse er Prins Max af Saksen, som for nogle Aar siden forlod Hoffet dersteds for at bli Præst i den katolske Kirke.

Atter er en fremragende Præst af Dominikanernes Orden traaet over til Protestantismen. Han heber Antoine Garrot og har i længere Tid været Lærer ved et katolsk College i Paris. I sin Udtættelseserklæring, som er stillet til Ordensens Styrelse siger han blandt andet: "Jeg ventede i en Orden, som har Sandhed til sit Valgsprog at finde Evangeliet Kristus og Høst Oprettighed. Men ifødenfor den levende Gud har jeg blot fundet en Dverf, som erklære sig for Guds Stedfortræder, og som i Virkeligheden bare er en Kristus, som har mistet sin Gudsdom og alfor ofte sin Menneftelighed. Hvorledes kunde jeg kunne verge mig for Tvilen angaaende Drevigten, siden jeg til Die for, hvorledes den beredes med Eleverne i deres Anstalter? Er der de endnu paa Kristi Rudsørelse i Sakramentet, disse Præster, som man bare ved materielle Argumenter kan bevæge til at bestige Alteret? Den materielle Interesse, og den alene har jeg fundet oeralt i eders Orden, selv i det guddommelige Embede, som har med Ungdommens Opdragelse at bestille." Tilfint erklære han, at han "trost af dette halleriske og lognsfulde Lin" udtættede af Orden for at nyde Guds Børns Frelse.

(B. i Rikstid.)

General Council har nylig afholdt sit Fællesmøde i Chicago. Past. W. C. Kautzen valgtes til Fællesformand.

Past. Glesvad er blit Past. Knud's Eftermand som Præst for Holden og Dale Menigheder i Goodhue Co., Minn. Han tiltræder i Begyndelsen af December.

Sognekirke J. Jansen, der af mange ansees som Norges mest "populære" Prædikant, vil til Jul udgive en ny Prædikenamling. Den vil udkomme paa Aschehoug & Co. Forlag.

"Fra Kenyon (Minn.) har vi faaet Efterretning om, at 4 af Past. Sundebergs Tilhængere er gaaet over til Baptisterne og laadet sig døbe om igjen. Det gaar gjerne saaledes, at naar man begynder at tage sig Børere "efter som Dreng Aar", ved man snart ikke, hvor man skal standse," skriver "Lutheraneren". Vi kan i den Forbindelse unberrette den ærede Kollega om, at flere Medlemmer af en Menighed i S. Dakota, som under Raadvalgsstriben gik med i den antimitationistiske Feir, senere er gaaet over til Adventisterne.

Om den svenske Augustana Synode og "General Council" skriver "D" i "Rikstid.": "Judenfor den svenske Augustanasynode har der i den senere Tid høvet sig adskillige Høfter for, at Samfundet burde løse sin kirkelige Forbindelse med "General Council." Der har været anført flere Grunde for en saadan Løsning, ogsaa den meget gylldige Grund, at i "General Council" er den jødbige Unionisme alfor meget herstende. Nu har Augustanasynodens Formand, Past. E. Rorelius, skrevet en længere Artikel om denne Sag. Han udtaler sterke Ord mod dem, som vil bort fra "Council". Han mener, at de nok kan faa oprørt Folks Følelser og "paa revolutionært Sæt faa sondret en Del Menigheder og Præster fra "General Council", men han tror ikke, "at det vil lykkes at vinde en eneste hel Konvens for Sagen og aldeles ikke en eneste af Løretansaltterne." Det hele, som de vilde opnaa, er derfor tror han, at faa en Splittelse istand i Augustanasynoden, og han spørger dem, om de er rede til at tage Ansvar for en saadan Splittelse paa sig. Selv ønsker han ikke at leve den Dag, da der bliver mere end en svensk-lutherisk Synode i Amerika, men han vilde snude at opleve den Stund, da alle lutheriske Synoder af alle Nationaliteter blev forenede til et enigt Samfund paa Besjendelsens Grund.

Men Past. Rorelius burde dog betænke, at en sand, Gud velbehagelig Forening opnaaes aldrig, dersom man tager det let med Afvigelse fra den i Skriften aabenbarede Sandhed.

Smukke Talemaader om Enighed paa Besjendelsens Grund har ikke stort Værd, naar det viser sig, at Besjendelsens Værd ikke respekteres."

Det katolske Præsteskab i Belgien har faaet en Lov antaget, der gjør det til en Forbrydelse at give de i Belgien fødte Børn andre Navne end det, som findes i Helgenkalenderen for den Dag.

Anti-Briggs Partiet i Episkopal-Kirken i New York arbejder for Oprettelsen af en Forening inden de amerikanske Kirkesamfund for at bekæmpe den saakaldte høiere Bibelkritik.

Dronning Victoria blev konfirmeret i den lutheriske Kirke; men ifølge Grundloven maa hun som Landets Dronning tilhøre Englands Statskirke.

Ifølge et japanesisk Blad er der nu i Japan 16 protestantiske "Boarding Schools" for Gutter med 1520 Elever, og 47 Pige-skoler med 2527 Elever. All protestantiske Dagskoler er der 105 med tilfammen 30,624 Elever.

Byautoriteterne i Berlin har forbudt Bengeludvalning blandt Stolebørnene dersteds for Missionen eller andre Olemed, da det ikke alene er en Byrde for Forældrene, men ogsaa forarsager blotte Følelser blandt Eleverne.

Dr. Wihard skriver i "The Herald Prebhyter", at 10 mahamedanske unge Piger sidste Aar anmodede om at optages paa Missionskolen i Teheran. Endover, som hender Muselmændenes Fanatisme, vil forskaa, at det er et Bevis paa, hvorledes en Forandring i den offentlige Mening overfor Kristendommen er mulig tilvæds for de gamle Præsters Pallen paa, at deres Love aldrig forandres. Thi det har ikke lidet at sige, at saamange Forældre har været villige til at sende deres Døtre til en kristen Pensionsskole og spise de kristnes "besmitte" Mad.

(D. i Rikstid.)

I 1620 blev alle de jesuitiske Missionærer i Japan massakrede. Ved et kellerligt Edikt blev Kristendommen forvist fra Lerne. Det indholdt endogsaa den forfærdelig Bestemmelse, at de kristnes Gud stulde halslugges, dersom han vovede sig indenfor Landets Grændser. Dette Edikt blev ikke tilbagekaldt før i 1872. De første Missionærer kom til Japan i 1859. I 1873 var der blot 10 danske indfødte dersteds. Nu er der i Japan 400 Kirker med 50,000 Medlemmer. United Synod of the South og den Forenede danske Kirke er de to eneste lutheriske Samfund, som driver Mission dersteds.

Whatcom, Fairhaven and
Seattle Route.

STR. BAY CITY

den eneste Propeller paa denne
Route.

Afgaar fra Commercial Dock
Tacoma, hver Tirsdag, Torsdag
og Lørdag, Kl. 2 Eftm. for Seat-
tle, Anacortes, Fairhaven og
Whatcom.

Afgaar fra Whatcom hver
Søndag, Onsdag og Fredag Kl
8 Eftermiddag.

Fare, til Seattle, 0.50,
Whatcom, \$1.25.

W. H. ELLIS & SON, EIERE,
W. J. ELLIS, TRAF. MGR

Vor Frelzers norsk

luth. Kirke

Hj. af So. 1 og 17th St.
TACOMA, WASH.

CARLO A. SPERATI,
Pastor.

Bopæl: 2550 So. 1 St.

Gudstjenester:

Søndag 9:30 A. M. Søndags-
skole.
" 11 A. M. Holmose-
gudstjeneste.
" 7:45 P. M. Aftensang.
Onsdag 8 P. M. Kor Øvelse.
Lørdag 9 A. M. Lørdagskole.
Hver 1ste og 3die Torsdag Aften
i Manneden, Ungdomsforening.
Hver 2den og 4de Torsdag Ef. m.
i Manneden, Kvindeforening.

Bøger tilsalgs.

Synodens Salmebog, I Skind- bind	\$ 65
" " med rødt Sult og forgyldt Kors og Kalk	1 00
" " med rødt Sult og Al- bumaspånede	1 75
Synodens nye, engelske Hymnbog, baade Tekst og Musik	75
Norske og engelske Bibel- historier	25
Katekismer	15
Jøsendals Billed ABC	15
Synodalberetninger, Paci- fik Distrikt	25
Ny Testamenter	25

Spar Tid og send til os efter
disse Bøger.

Adresse

Pacific Luth. University Ass'n
Parkland, Wa.

Pacific Lutheran Academy

and

Business College

...Parkland, Washington...

FOUR COURSES OF STUDY.

Preparatory. Normal. College Preparatory. Commercial.

Also Excellent Advantages for Learning Music and Painting.

Beautiful Location, Genial Climate, Modern Conveniences, Steam Heating, Electric
Light. Students may Select their own Branches.

Thorough Work in all Departments.

For further particulars, address the principal,

N. J. HONG,

Parkland Washington.

Paa Torvet med Prestens Tro.

I Sverrige levede for omtrent hundrede Aar siden en nidkjar Herrens Tjener, Presten Tolstadius. Denne gik en Onsdag Morgen frem og tilbage i sin Stue og syalede i Tanken med den Prædiken, han skulde holde samme Formiddag. En Tigger traadte i det samme ind og bad om en Gave; Presten greb i Lommen og gav ham to Kroner; det var hans sidste Penge. Men aldrig saa snart var Tiggeren gaaet, for Prestekonon og Tjeneste-pigen kom springende; de anede Ursad, da de saa Tiggeren komme ud fra Prestens Stue. De vilde bjerge Pengene; de vidste, at han havde kun to Kroner, og de skulde bruges til at kjøbe Kjød for til Middag. Men de kom for sent — Pengene var borte. —

Men Mand da, udbrød hans Kone, hvad skulle vi nu faa til Middag? Du har jo selv sagt, at der kommer nogle med hjem fra Kirke!

Lad os tro Herren! han hjælper nok! svarede Tolstadius stille.

Ja, du taler nu altid om Troen, faldt Tjenestepigen ind; men om du nu gik hen paa Torvet med den Tro; lad os engang se, hvad du fik for den.

Tolstadius lo og sagde: Ja vel, Karen, har du Lyst til at gaa hen paa Torvet med min Tro — lad os saa prøve!

Ja, det skulde jeg nok have Lyst til!

Godt, lad os saa prøve den næste Gang, naar vi mangler noget — denne Gang behøves det nok ikke! svarede han til, da i det samme en Slagterdreng traadte ind ad Døren med en stor Kalvesteg; han skulde hilse fra Mester og bede Presten om ikke at forsmas denne Gave.

Nogle Dage efter kom Tjenestepigen ind til Presten og fortalte, at Froen var i stor Bekymring for Middagsmaden. Tolstadius svarede: Naar vil du du gaa hen paa Torvet med Prestens Tro, Karen?

Ja, hvis Presten vil!

Ja, gaa saa i Guds Navn!

Men hvordan skal jeg bære mig ad? spurgte Karen.

Bare gaa derhen med Prestens Tro!

Pigen gik hen paa Torvet. Der stod en Bonde og solgte Fuglevildt. Hun stod og saa paa dette og kunde jo nok ønske sig et Par af Fuglene til Prestens Middag. Men hun havde jo ingen Penge. Bonden lagde Mærke til hende og vendte sig imod hende med de Ord:

God Morgen, Jomfru, — med Forlov at spørge: hvor er hun fra?

Jeg tjener hos Sogneprestens. Hos ham, der prædikede i Søndags i den Kirke derhenne? udbrød Manden.

Ja!

Hos Tolstadius?

Javel.

Hør, Pige. De maa da blive sølig! Jeg hørte ham i Søndags, og det maa jeg sige: det var rigtigt nok en Præken til at komme i Guds Rige paa. Men hør, tror De, han vilde tage det ilde op, om jeg sendte ham et Par Urbøns?

Pigen fik Tøarer i Øinene og fremstammede:

Nei, nei, det gjør han bestemt ikke.

Sa, her er etpar Urbøns! — de bedste, jeg har — men det er vel næsten en Skam! bed Presten undskyldte, ille Jomfru!

Pigen fik Fuglene i Karven, og hjem med dem gik det. Og det kan nok være, at der nu blev Travilhed med at faa Urbønsene lavede til. Og Pigen maatte atter hen paa Torvet, denne Gang for at bede Bondemanden til Middag hos Presten. Hvem der blev glad, det var Bonden. Og der blev ikke alene Mad for Legemet, han fik, men ogsaa Føde for sin Sjæl. Modet med Presten gav Stødet til, at han ikke alene kunde tale om Visheden for Karens Sallighed. Han talte lidt om de rige Renter, Urbønsene havde bragt ham. Men Karen glømte aldrig, hvorledes hun hin Dag gik hen paa Torvet med Prestens Tro.

(Kr. Saml.)

Religionsskolen.

Religionsskolen for ukonfirmeret Ungdom begynder sautidigt med den høiere Afdeling førstkommande Tirsdag den 3dje Oktober. Der vil blive to Lærere i den Afdeling. Forørigt vil den drives omtrent som for Paa Formiddagen undervises i Katekisme, Forklaring og Bibelhistorie og Salmer paa norsk. Men paa Eftermiddag undervises der paa engelsk i Regning, Skrivning, Geografi, Læsning og Spelling samt Grammatik og Stilførelse.

Børn, som ikke kan norsk, lærer sine Religionsbøger paa engelsk.

Vi beder alle Forældre her paa Kysten, som ellers ikke kan skaffe sine Børn Religionsunder-

visning i deres Fædrenetro om at sende sine Børn hid.

Naar Børn fra 10 Aar opover til Konfirmationen kan faa i kristeligsindede Familier god Kost og Logis, Tilsyn og Vask for \$1.25 pr. Uge, samt Skole i otte Maaneder for blot \$10, da synes det os, at der nu for Tiden ikke er nogen Grund til at forsømme denne Anledning, men lade Børnene benytte den til de bliver konfirmerede. Efter at være blevne underviste og opdragne ved grundig Undervisning i Guds Ord vil de fleste Børn ganske snart ved sin Troscab Flid og bedre Dygtighed tilbagebetale sine Forældre deres Bekostning paa dem. Det lønner sig slet ikke for Forældre at lade sine Børn tilbringe sin Barndom uden Guds Ords Lys og Varme. Herren vil paa en eller anden Maade alvorlig straffe saadan Forsømmelse. Det har han tydeligt sagt og bevist.

Er der Forældre, som virkelig ønsker at faa sit Barn paa vor Skole, men slet ikke har Udkommetil engang at betale saameget, som deres Ophold koster hjemme, saa lad os faa høre fra saadanne. Vi kan paa Forhaand love Hjælp til enkelte.

Til Indretningskassen.

Jon E. Sætra, Parkland \$5 00
Julia " " " 1 00
Ida " " " 50
Eben " " " 50
Theodor " " " 50
Helvin, Oliver og Ingevald hver 25 Cents 75

E. Berrum,
Kasserer.

Miss Kisten, Wilbur, tom i ferrige lige frem tilfælde ved at hans Bæste tog ud, medens han holdt paa med af-

\$1.15.

"Illustrated Home Journal"
et udmerket Tidsskrift for kristne Familier

og

"PACIFIC HEROLD"

for blot \$1.15 om Aaret

lavningen af Bredbet. Han blev fæstet ved af Vædset og sit derunder et faa hørdt Slag i Hovedet, at han blev liggende bevidstløs. Han er nu under Lægebehandling og siges at komme sig.

Central Drug Store.

Underjon Bros. Eiere.

Nye Mediciner
ny Bestyrrelse.
Cor. 11th & Tacoma Sts. Tacoma, Wa.
Telephone Parkland

KRAABEL & ERICKSON

Dealers in
Groceries
Hardware
Patent Medicine etc.
School Books, Stationary Students-supplies a speciality.
PARKLAND, . . . WASH.

A. Fangsrud,

Quabler med alt Slags ferff og letret Rjeb.

Rjebet Snder for Kontant.

Parkland . . . Wash.

J. C. PETERSEN, PARKLAND, WASH.

Practical Horse-Shoer
and
Wagon-Maker.
All kinds of Repairing done
at Reasonable Prices.

Give me a call.

S. SINLAND

Kontraktør & Bygmester
Udfører al Slags Snedkerarbejde.

